

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2314/2564

บริษัท ย.โจทก์ กรมทรัพย์สินทางปัญญาจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 7, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 มาตรา 35, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 17, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 61, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 62

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานนั้น คำว่า โยคี กับ ฤาษี มีความหมายในทำนองเดียวกัน หากสาธารณชนทั่วไปพบเห็นเฉพาะภาพในเครื่องหมายการค้าดังกล่าวของโจทก์ย่อมอาจเรียกขานได้ว่า ภาพฤาษี ซึ่งเมื่อพิจารณาเครื่องหมายการค้า ตามทะเบียนเลขที่ ค275169 แล้ว ประกอบไปด้วยภาพโยคีหรือฤาษีอยู่ในวงกลม โดยไม่มีชื่อ คำ หรือข้อความใดประกอบอีก ภาพดังกล่าวจึงถือเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ส่วนเครื่องหมายการค้า ตามทะเบียนเลขที่ ค296443 แม้มีคำว่า "โยคี" และ "YOKI" ประกอบอยู่ใต้ภาพ แต่คำดังกล่าวก็มีขนาดเล็กมากเมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนของภาพ ในเครื่องหมาย จึงมีเฉพาะภาคส่วนภาพเท่านั้นที่เป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายเช่นเดียวกับเครื่องหมายแรก อีกทั้งภาพดังกล่าวไม่พบว่ามีรายละเอียดหรือลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากภาพโยคีหรือฤาษีตามที่เข้าใจกันโดยทั่วไป เมื่อตามประกาศนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ 1/2546 กำหนดให้ "ฤาษี" เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าจำพวก 5 รายการสินค้า ยารักษาโรคมนุษย์ การใช้เครื่องหมายการค้าที่มีสาระสำคัญของเครื่องหมายเพียงแค่ภาพโยคีหรือฤาษีดังเช่นเครื่องหมายการค้าทั้งสองตามฎีกาของโจทก์ย่อมไม่อาจทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น เครื่องหมายการค้าทั้งสองจึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตาม พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 7 วรรคหนึ่ง นอกจากนั้น

คำพิพากษา

โจทก์ยื่นคำร้องขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าทั้งสองตามฎีกาและได้รับจดทะเบียนเมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2550 และวันที่ 26 มิถุนายน 2551 ตามลำดับ ซึ่งตาม พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 7 วรรคสาม (เดิม) อันเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับขณะยื่นคำขอจดทะเบียน การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะโดยการใช้นั้นอาจทำได้เฉพาะกรณี ชื่อ คำ หรือข้อความที่ไม่มีลักษณะตามมาตรา 7 (1) หรือ (2) (เดิม) เท่านั้น เมื่อเครื่องหมายการค้าทั้งสองตามฎีกาของโจทก์ล้วนมีสาระสำคัญเป็นภาพดังที่ได้วินิจฉัยมาข้างต้น จึงไม่อาจมีลักษณะบ่งเฉพาะโดยการใช้ตาม พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 7 วรรคสาม (เดิม) ได้ การที่นายทะเบียนเครื่องหมายการค้ารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าทั้งสองตามฎีกาของโจทก์ย่อมขัดต่อบทกฎหมายข้างต้น ที่คณะกรรมการเครื่องหมายการค้ามีคำสั่งให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าทั้งสองดังกล่าวจึงชอบแล้ว แม้ปัจจุบัน พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 7 วรรคสาม ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 จะอนุญาตให้พิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะโดยการใช้สำหรับเครื่องหมายการค้าในลักษณะภาพที่ประดิษฐ์ขึ้นได้แล้ว แต่การจะพิสูจน์เครื่องหมายการค้าในลักษณะดังกล่าวได้ต้องเป็นกรณีที่ยื่นคำขอ

จดทะเบียนหลังจาก พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 มีผลบังคับใช้แล้วเท่านั้น เนื่องจากตาม พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 มาตรา 35 (1) กำหนดให้บรรดาคำขอที่ยื่นไว้ ก่อนวันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดไว้แล้ว ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวอยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 เดิมต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยเพิกถอนคำสั่งคณะกรรมการ เครื่องหมายการค้าที่ 45/2559 ถึง 50/2559 ที่ให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ทะเบียนเลขที่ ค275169, ค296443, ค296442, ค295152, ค296441 และ ค295151 กับให้ จำเลยรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าวต่อไป จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่ง คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าที่ 45/2559 ถึง 50/2559 ที่ให้เพิกถอนการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าทะเบียนเลขที่ ค275169, ค296443, ค296442, ค295152, ค296441 และ ค295151 และให้นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าดำเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าดังกล่าวต่อไป ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดี ขำนัญพิเศษพิพากษาแก้เป็นว่า ไม่เพิกถอนคำสั่งคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าที่ 45/2559 กับที่ 46/2559 ที่ให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าทะเบียนเลขที่ ค275169 กับ ค296443 ตามลำดับ นอกจากนี้แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษา ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง และให้นายทะเบียนเครื่องหมายการค้า ดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนเครื่องหมายการค้าอีกสี่เครื่องหมายที่เหลืตามคำสั่งคณะกรรมการ เครื่องหมายการค้าที่ 47/2559 ถึง 50/2559 ที่ต้องเพิกถอนตามคำพิพากษา ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางต่อไป ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้ เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและ การค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความโต้แย้งกันในชั้นฎีการับฟังได้เป็นยุติว่า วันที่ 1 กรกฎาคม 2546 นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าออกประกาศที่ 1/2546 เรื่อง กำหนดสิ่งที่ ใช้กันสามัญในการค้าขาย โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 17 (เดิม) กำหนดให้สิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าจำพวก 5 รายการสินค้า ยารักษาโรคมนุษย์ ได้แก่ ภู พญานาค หนุมาน ฤาษี เด็ก นางพยาบาล ลูกโลก และการวางแบบ ตัวอักษรหรือตัวเลขหรือตัดกันเป็นรูปกากบาท ตามสำเนาระกาศนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ 1/2546 เมื่อปี 2550 ถึงปี 2551 โจทก์ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าจำนวน 6 เครื่องหมาย นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาหลักฐานที่โจทก์นำส่งแล้วเห็นว่าเป็นไปตาม ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 7 วรรคสาม (เดิม) จึงรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าทั้ง หกดังนี้ (1) เครื่องหมายการค้า ทะเบียนเลขที่ ค275169 สำหรับสินค้าจำพวก 5 รายการสินค้า ยาแก้ไอ ยาผงแก้ผดผื่นคัน แป้งที่มีส่วนผสมของยา ยามอม รับจดทะเบียนเมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2550 (2) เครื่องหมายการค้า ทะเบียนเลขที่ ค296443 สำหรับสินค้าจำพวก 5 รายการสินค้า ยาแก้ไอ ยารักษาผดผื่นคัน ยารักษาโรคผิวหนัง แป้งยา ยามอม สมุนไพรใช้ในทางการแพทย์ อาหารเสริมใช้ในทางการแพทย์ ยาหม่อง ชาสมุนไพรใช้ในทางการแพทย์ ยาหอม รับจดทะเบียน เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2551 (3) เครื่องหมายการค้า ทะเบียนเลขที่ ค296442 สำหรับสินค้าจำพวก

5 รายการสินค้า แบ่งที่มีส่วนผสมของยา ยาผงแก้ผดผื่นคัน รับผิดชอบเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2551 (4) เครื่องหมายการค้า ทะเบียนเลขที่ ค295152 รายการสินค้า แบ่งที่มีส่วนผสมของยา ยาผงแก้ผดผื่นคัน รับผิดชอบเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2551 (5) เครื่องหมายการค้า ทะเบียนเลขที่ ค296441 สำหรับสินค้าจำพวก 5 รายการสินค้า ยาแก้ไอ รับผิดชอบเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2551 และ (6) เครื่องหมายการค้า ทะเบียนเลขที่ ค295151 สำหรับสินค้าจำพวก 5 รายการสินค้า ยาแก้ไอ รับผิดชอบเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2554 หลังจากนั้นในวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2554 บริษัทเอแพค ฟาร์มา จำกัด ยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนเครื่องหมายการค้าทั้งหกของโจทก์ตาม พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 61 และ 62 โจทก์ยื่นหนังสือชี้แจงต่อ คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าแล้ว ต่อมาวันที่ 4 สิงหาคม 2559 คณะกรรมการ เครื่องหมายการค้ามีมติให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าทั้งหกของโจทก์โดย ให้เหตุผลในทำนองเดียวกันว่า ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 17 วรรคสอง ให้นายทะเบียนเครื่องหมายการค้ามีอำนาจประกาศกำหนดสิ่งที่เห็นว่าเป็นสิ่งที่ใช้กัน สามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าบางอย่างหรือบางจำพวก โดยประกาศนายทะเบียน เครื่องหมายการค้าที่ 1/2546 เรื่องกำหนดสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขาย เป็นกรณีที่นายทะเบียน กำหนดให้ "ยาชี" เป็นสิ่งสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าจำพวก 5 รายการสินค้า ยารักษาโรค มนุษย์ คำว่า "YOKI" เป็นคำเลียนเสียงภาษาไทยว่า "โยคี" หรือภาษาอังกฤษว่า "YOGI" ตาม พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 คำว่า "โยคี" หมายถึง นักบวชผู้ปฏิบัติตามลัทธิ โยคะ ยาชีพวกหนึ่ง เมื่อเครื่องหมายการค้าของโจทก์เป็นรูปยาชีหรือโยคี นำมาใช้กับสินค้าจำพวก 5 รายการสินค้า ได้แก่ ยาแก้ไอ จึงเป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายตามประกาศดังกล่าว การ ที่ยาชีเป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายดังกล่าวแล้ว อันไม่ควรให้ผู้ขอจดทะเบียนรายหนึ่งรายใด ถือเป็นผู้สิทธิของตนแต่เพียงผู้เดียวโดยการรับผิดชอบเช่นเดียวกันกับกรณีเครื่องหมายการค้า ของโจทก์ ที่นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้รับผิดชอบได้โดยการนำสืบลักษณะบ่งเฉพาะ โดยการใช้ตามมาตรา 7 วรรคสาม ซึ่งเป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะเพื่อไม่ให้ผู้ขอ จดทะเบียนรายหนึ่งรายใดถือเป็นผู้สิทธิของตนสำหรับสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายแต่ผู้เดียวโดย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 17 (1) หรือ 17 (2) เท่านั้น และเมื่อไม่มีบทบัญญัติใดในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ที่กำหนดให้ สิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายจะนำสืบให้เห็นได้ว่ามีการจำหน่ายเผยแพร่หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้ เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดไว้ จึงถือได้ว่า การรับผิดชอบเครื่องหมายดังกล่าวขัดต่อกฎหมาย เป็นเครื่องหมายที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนตามมาตรา 62 ตามคำสั่งคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าที่ 45/2559 ถึง 50/2559 อย่างไรก็ตาม คดีนี้ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษพิพากษาให้คงเป็นไปตาม คำพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางที่ให้เพิกถอนคำสั่ง คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าที่ 47/2559 ถึง 50/2559 อันมีผลให้เครื่องหมายการค้า ทะเบียน เลขที่ ค296442, เครื่องหมายการค้า ทะเบียนเลขที่ ค295152, เครื่องหมายการค้า ทะเบียนเลขที่ ค296441 และเครื่องหมายการค้า ทะเบียนเลขที่ ค295151 ของโจทก์ไม่ถูกเพิกถอนไปตามคำสั่ง ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าที่ 47/2559 ถึง 50/2559 โจทก์และจำเลยต่างไม่ฎีกาโต้แย้ง ในประเด็นเกี่ยวกับคำสั่งทั้งสี่คำสั่งหลังดังกล่าวของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ประเด็น เกี่ยวกับคำสั่งของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าทั้งสี่คำสั่งหลังดังกล่าวจึงยุติไปตาม

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษและศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ กลาง คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า ที่ศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษไม่เพิกถอนคำสั่งของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าที่ 45/2559 และที่ 46/2559 นั้น

ขอด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า แม้โจทก์จะนำสืบว่าไม่มีเจตนาเรียกภาพในเครื่องหมายการค้าทั้งสองตามฎีกาว่า ภาพ แต่ตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน นั้น คำว่า โยคี กับ ภาพ มีความหมายในทำนองเดียวกัน หากสาธารณชนทั่วไปพบเห็นเฉพาะภาพในเครื่องหมายการค้าดังกล่าวของโจทก์ย่อมอาจเรียกขานได้ว่า ภาพโยคี ซึ่งเมื่อพิจารณาเครื่องหมายการค้า ตามทะเบียนเลขที่ ค275169 แล้ว ประกอบไปด้วยภาพโยคีหรือภาพโยคีอยู่ในวงกลม โดยไม่มีชื่อ คำ หรือข้อความใดประกอบอีก ภาพดังกล่าวจึงถือเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ส่วนเครื่องหมายการค้า ตามทะเบียนเลขที่ ค296443 แม้มีคำว่า "โยคี" และ "YOKI" ประกอบอยู่ได้ภาพ แต่คำดังกล่าวก็มีขนาดเล็กมากเมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนของภาพ ในเครื่องหมาย จึงมีเฉพาะภาคส่วนภาพเท่านั้นที่เป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายเช่นเดียวกับเครื่องหมายแรก ซึ่งภาพโยคีหรือภาพโยคีในวงกลมดังกล่าวแม้โจทก์จะนำสืบในทำนองว่ากรรมการโจทก์เป็นผู้สร้างสรรค์ตามแนวความนึกคิดขึ้น แต่เมื่อพิจารณาภาพดังกล่าวแล้วก็ไม่พบว่ามีรายละเอียดหรือลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากภาพโยคีหรือภาพโยคีตามที่เข้าใจกันโดยทั่วไป เมื่อตามประกาศนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ 1/2546 กำหนดให้ "ภาพ" เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าจำพวก 5 รายการสินค้า ยารักษาโรคมนุษย์ การใช้เครื่องหมายการค้าที่มีสาระสำคัญของเครื่องหมายเพียงแค่ภาพโยคีหรือภาพโยคีดังเช่นเครื่องหมายการค้าทั้งสองตามฎีกาของโจทก์ย่อมไม่อาจทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น เครื่องหมายการค้าทั้งสองดังกล่าวจึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 7 วรรคหนึ่ง ส่วนที่โจทก์อ้างในฎีกาว่า โจทก์นำสืบพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะด้วยเหตุที่ใช้เครื่องหมายทั้งสองตามฎีกาจนแพร่หลายตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 7 วรรคสาม (เดิม) แล้ว จึงไม่จำต้องพิจารณาประกาศนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ 1/2546 อีกต่อไปนั้น เห็นว่า โจทก์ยื่นคำร้องขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าทั้งสองตามฎีกาและได้รับจดทะเบียนเมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2550 และวันที่ 26 มิถุนายน 2551 ตามลำดับ ซึ่งตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 7 วรรคสาม (เดิม) อันเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับขณะยื่นคำขอจดทะเบียน การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะโดยการใช้สินค้านั้นอาจทำได้เฉพาะกรณี ชื่อ คำ หรือข้อความที่ไม่มีลักษณะตามมาตรา 7 (1) หรือ (2) (เดิม) เท่านั้น เมื่อเครื่องหมายการค้าทั้งสองตามฎีกาของโจทก์ล้วนมีสาระสำคัญเป็นภาพดังที่ได้วินิจฉัยมาข้างต้นจึงไม่อาจมีลักษณะบ่งเฉพาะโดยการใช้ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 7 วรรคสาม (เดิม) ได้ การที่นายทะเบียนเครื่องหมายการค้ารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าทั้งสองตามฎีกาของโจทก์ย่อมขัดต่อบทกฎหมายข้างต้น ที่คณะกรรมการเครื่องหมายการค้ามีคำสั่งให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าทั้งสองดังกล่าวจึงชอบแล้ว แม้ปัจจุบันพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 7 วรรคสาม ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 จะอนุญาตให้พิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะโดยการใช้สำหรับเครื่องหมายการค้าในลักษณะภาพที่ประดิษฐ์ขึ้นได้แล้ว แต่การจะพิสูจน์เครื่องหมายการค้าในลักษณะดังกล่าวได้ต้องเป็นกรณีที่ยื่นคำขอจดทะเบียนหลังจากพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดย

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 มีผลบังคับใช้แล้วเท่านั้น เนื่องจากตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559 มาตรา 35 (1) กำหนดให้บรรดาคำขอที่ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดไว้แล้ว ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวอยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 เดิมต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด ดังนั้น ที่ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษไม่เพิกถอนคำสั่งของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าที่ 45/2559 และที่ 46/2559 นั้น ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

ชัยพัฒน์ ชินวงศ์ · ทวีศักดิ์ ทองภักดี · สุพิศ ปราณีตพลกรัง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2314/2564>